

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kędzierska

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. w Poznaniu Piotra Hermana

po rozpoznaniu w sprawie J. T.

wniosku skazanej o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie,
2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazana J. T. wniosła o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do kar wymierzonych i podlegających wykonaniu wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie XVI. K. 251/11 i wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 11 sierpnia 2014 r. w sprawie III. K. 532/11.

W sprawie o sygn. akt XVI.K.32/15 Sąd Okręgowy w Poznaniu rozpoznawał już sprawę J. T. w przedmiocie wydania wyroku łącznego, w którym brał pod rozwagę te same wyroki, które zostały wskazane we wniosku skazanej inicjującym niniejsze postępowanie, jak również wszystkie pozostałe orzeczenia względem niej wydane. Po wydaniu wobec skazanej ostatniego wyroku łącznego w sprawie XVI.K.32/15 Sądu Okręgowego w Poznaniu nie zapadły żadne inne prawomocne wyroki skazujące wobec J. T., ani też postanowienia wykonawcze - w szczególności o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności. Wynika to z dokumentacji zebranej w sprawie, jak i oświadczenia złożonego przez skazaną na posiedzeniu.

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Nie ulega przy tym wątpliwości, że problem powagi rzeczy osądzonej może wystąpić w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu do wydania wyroku łącznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt V KK 340/07, LEX nr 476447, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r., sygn. akt V KK 458/2004, LEX nr 159367, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., sygn. akt V KK 151/2005, LEX nr 157208). Tak więc zastosowanie art. 17 § 1 pkt 7 kpk w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego zdecyduje o powstaniu ujemnej przesłanki procesowej o charakterze bezwzględny w każdym przypadku, gdy po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego lub postanowienia o umorzeniu postępowania w tej kwestii na podstawie art. 572 kpk, dojdzie do rozpoznania wniosku domagającego się wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tej samej osoby i tych samych wyroków skazujących różnych sądów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 326/2004, LEX nr 141340).

Z uwagi na fakt, że w swym wniosku skazana J. T. powołała te same wyroki skazujące, które były już przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XVI.K.32/15, a jednocześnie nie zapadło żadne orzeczenie, które mogłoby zmienić jej sytuację procesową, w rozpoznawanej obecnie sprawie zaistniała powaga rzeczy osądzonej zobowiązująca Sąd do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w części rozstrzygającej, o kosztach postępowania orzekając na podstawie przepisów powołanych w punkcie 2 postanowienia.

SSO Agnieszka Kędzierska